
Zomoráné Cseh Márta

A társadalmat átható ősi rend a nevelésben és az oktatásban Morzsák rovásunk jelrendszeréből

A rovásbetűk jelrendszere nyelvünkkel
és néphagyományunkkal összefüggésben

A rovásbetűk eredeti sorát nem ismerjük. Lehet, hogy nem is létezett ilyen felsorolás. Az eddig ismert legtöbb rovásbetűsor a latin ábécé hatására, ennek sorrendjében készült. A somogyi tanítótáblán külön oszlopban vannak a más-salhangzók és külön oszlopban a magánhangzók. Ha a tanító táltos ily módon rendszerezte a rovásbetűket oktatás céljából, nem jelenti azt, hogy egy általános közismert sorrendet követett. Rovásunk ősképein keresztül rácsodálkozunk a nyelvünkben és néphagyományunkban rejlő összefüggésekre, melyek a teremtett világ egységes rendje szerint működnek.

Közvetve, vagy közvetlenül a Teremtőt idézik, szent jelképek láncolatából, hálózatából kerekednek egységes rendszerré. A somogyi tanító táltos is a legtöbb rovásbetűt Isten neveivel mutatja be. A rovásbetűket nem lehet ábécé szerint felsorolni éppúgy, mint a csillagok sokaságát sem lehet sorrendbe állítani. Jobb híján a latin ábécé sorrendjében szoktuk ismertetni, de ez a módszer nem mutatkozik a legjobbnak. Inkább próbálkozunk a két fő jelre felépíteni a rovásbetűket, az eSZ|-re és az eN)-re.

A rovásírás szerkezete és oktatása Forrai Sándor módszertana alapján

A rovásírás sajátos egyedi rendszere magába foglalja a betűírás és a képírás tulajdonságait, egyaránt fejlesztve lelki-szellemi síkon és gyakorlati síkon a gondolkozást. Egyszerű betűírásként is lehet alkalmazni, azonban végtelen lehetőség adódik a mindössze 32 rovásbetű összerovására. Ezen felül a magyar nyelvünk szerkezetére épülő rövidítési rendszere magas fokú, ugyanakkor könnyen elsajátítható. Forrai Sándor dolgozta ki ősi írásunk oktatását, mely irányadó azok számára, akik magas szinten is kívánják művelni.¹

Ha betartjuk a rovásírás rövidítési rendszerét, egyéni ötletekkel, akár művészi szinten is lehet alkalmazni.

Nevelő hatása

Születésétől fogva minden gyermek magával hozza az ősképeket, amelyek a gyermekrajzokon válnak láthatóvá. Ennek az a feltétele, hogy a gyermek zavartalanul kiteljesedhessen a maga kis világában „Isten tenyerén”. (Molnár V. József.)

A népmesék, gyermekjátékok, mondókák, kiszámolósak, népszokások, népi diszítóművészet stb., mind szent szertartásként veszik körül, amelyben kiteljesedhet és egészséges lelkiületű felnőtté válhat. Ezekben a biztos alapokon, a teremtetett világ egységes rendje szerint, megállja a helyét az életben. Tudja, hogy fontos tagja a családnak, a nemzetnek és a társadalomnak. Tudja, hogy küldetése van, amihez tehetségeket kapott a Teremtőtől, amelyeket önmagában fejlesztenie kell, hogy kiteljesedjen benne Isten szándéka. Ez az igazi "megelőzés"! Így nem válik sem „fogyasztóvá”, sem „fogyaszthatóvá”. Tapasztalatból állíthatom, hogy ha a fiatalok elé igazi értékeket mutatunk fel, odafigyelnek, élénken érdeklődnek és megszívlelik.

A rovásírás ilyen oktatását a nevelés minden terén javasolom. Általa elérhetővé válna a népi nevelés a közintézményekben is. A népi nevelés, mely nagyon ősi tapasztalatok alapján mindig bevált, de sajnós, a mai társadalomból nagyon kiszorult. Szüleinknek, nagyszüleinknek nem volt szükségük pszichológusra. Nem volt „depresszió” és más önromboló örület, pedig nekik sem volt könnyebb az életük, sőt sokkal nehezebb a ma emberénél. Tudták, hogy feladatuk van, tudták, hogy értékes tagjai a nemzetnek.

Minden kornak megvan a maga szépsége: a gondtalan gyermekkornak, az ifjú kornak, a felnőtt kornak és az öreg kornak.

A mai bizonytalan világban, egyre inkább igényli a társadalom a lelki szakemberek segítségét. Szükség van rájuk, mert az elgyökértelenedett társadalom, ki van téve a körülmények sodrásának. Ez azonban csak pillanatnyi megoldás, a "tünetek megszüntetése". Az igazi ok csak úgy szüntethető meg, ha a lényegre tapintunk. Ha megismerjük örök értékeinket és azok alapján magunk alakítjuk társadalmunkat.

Az évek során tapasztaltak alapján, minden bizonnal állíthatom, hogy az ősi írásrendszerünk segít az olvasási, szövegértelmezési gondokban, fejleszti az igényes, szép írást, fogalmazást, beszédet. Egyszerűsége és tömörsége miatt, még a vakoknak és gyengén látóknak is nagy előnyére lehet.

A rovásírás nagyon nehéz helyzetekből engem is kiségitett, erőt adott, tovább lendített.

A tiszta forrás: őseink fejlett iskolarendszere

A rovás emlékek bizonyossága szerint a magyar társadalom minden rétege művelte a rovásírást Árpádék hazatérésekor és azelőtt is. Ezt csak fejlett iskolai rendszerrel lehetett elérni. Lehet, hogy nem a mai iskolarendszer szerint kell elképzelni, de ennek a fejlett, hatékony oktatásnak köszönhető, hogy minden tiltás ellenére máig fennmaradt élő írásként. Az egyszerű nép megőrizte, tanította. Kezdetnek legalább azt a szintet kéne újból elérnünk a hivatalos oktatási rendszerben. Vissza kell menni a tiszta forráshoz, a teremtetett világ egységes jelrendszeréhez, melyet nyelvünk, gazdag népi örökségünk és ősi írásunk rejt magában. Mely az örökkévalóság és a halandó világ térideje között közvetít. Őseink az örökkévalóságban éltek, a halandó élet csak átmenet volt, mely a személyes küldetés betöltésére szolgált. Az a nép, amely az örökkévalóságban él, földi életét

évezredekben méri. Ilyen lelkiürettel voltak képesek történelmi nagyjaink hihetetlen nagy tettekre. Ilyen lelkiürettel mi magunk is képesek vagyunk betölteni küldetésünket őseink példáját követve.

A társadalom minden területét meghatározó ősi rend

A nevelésen keresztül a társadalom minden területét át kéne hassa az ősi rendet magába foglaló írásrendszerünk. Talán nincs is tudomány, amelyet ne érintené. Például a történelem tudomány, régészet, magyar nyelv (rövidítési rendszere nyelvünk sajátosságaira épül fel) és irodalom (rovásirodalom), természettudományok, néprajz, ölbeli játékok², lélektan³, stb.

Az Áldott Kenyér Morzsák a rovásírás csodáiból

Áldás, áldozat, áldomás

Az *áldás, áldozat, áldomás* ősi szavaink közös gyökből erednek és elválaszthatatlanok egymástól. Kutatásaim során a szótárakat böngészve arra a következtetésre jutottam, hogy idegen nyelveken csak körülírni lehet. A magyar lelki-szellemi örökségünkben érthetők meg igazán. Például az *áldomás*-t nem is lehet lefordítani más nyelvekre. A szerződés lezárása új kezdetet jelent, amelyre *áldozati* lakomát ültek, *áldomást* ittak, hogy *áldás* legyen rajta.

Kenyér = élet

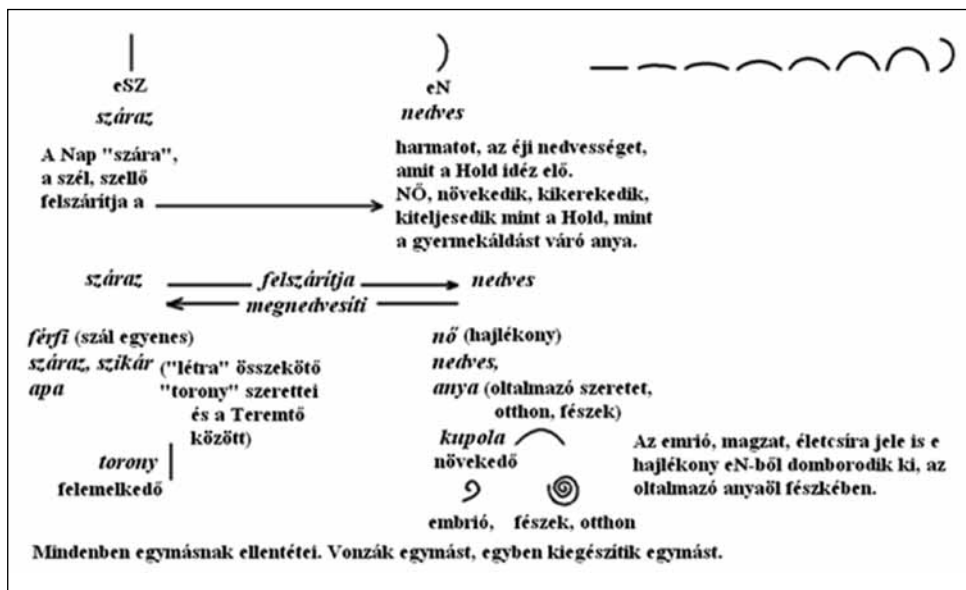
A néphagyományunk is gazdagon bizonyítja, éppúgy, mint a nyelvünk, hogy a *kenyér* egyenlő az *élettel*. Gyakran szoktuk mondani: „*Kenyér legyen a kezében.*” Vagyis meglegyen a megélhetése. Nagyon ősi szokás, hogy a fiatalasszony az édesanyjától kapott kovászt magával viszi az új házba. Magával viszi az életet. Avval süti meg a kenyeret. Minden kenyérsütéskor a kenyértésztaból félretesznek kovásznak valót a következő sütéshez. Sohasem szabad kifogyjon a kovász a házból. Nagy szégyen volt kovászt kölcsön kérni! Csodálatos a folytonossága ennek a „*népi kenyérszaporításnak*”, ***amint az ősanák kovásza tovább él teti az utódokat is!***⁴ Napjainkban „*élesztőt*” is használunk, hogy életre keltse a kenyeret, de abból hiányzik az ősanák kovásza.

Azon is elgondolkozhatunk, hogy a zsidók mért éppen a „*kovásztalan kenyeret*” tartják szentnek, és egyenesen a bűnrel hozzák összefüggésbe a kovászt, ami a kenyeret él teti? (Mt 16,6.12; 1Kor 5,7);

Megjegyzem, hogy az őshonos nép, a kánaániak otthon voltak, bizonyára végzeték rendszeres teendőiket is, így a kenyérkelesztés és sütés ősi hagyományait is. A zsidók sunyítottak, beszivárogtak, amikor szöktek, vagy hatalomátvitelre készültek, nem töltötték az időt a kelesztéssel, sütéssel. Ezért lehetett az őshonos népek hagyománya is ellenséges számukra.

Jézus egy példabeszédében éppen a mennyek országához hasonlította a kovászt: „*Hasonlatos a mennyek országa a kovászhoz, amelyet vévén az asszony, három mérce lisztbe elegyít, mígnem az egész megkele.*” (Máté 13, 33.)

A két alapjel

Néphagyományunk is csodálatosan érzékeli e természeti összhangot a következő mondásban: „Csak nő neve napján vess! Ha férfi neve napján vetsz, csak száraz kóró lesz belőle.”⁵ Ha férfi neve napján vetsz, kiszárítja a szél és a Nap szárító „szára” (csángó) = sugara. Ha nő neve napján vetsz, az eső öntözi, nedvesíti, hogy nőjön a növény.

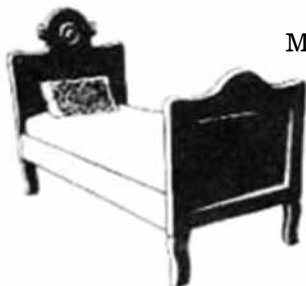
Érdekes, hogy a házi barométerek jelzése is megegyezik eme ősképekkel. A nőt ábrázoló bábu az esős időt jelzi előre, a férfit ábrázoló bábu, pedig a napos időt.

A három életoltár

- nászágy
- tűzszentély
- asztal

Nászágy

Miért nevezték ezt a parasztágyat „istenné tevőnek”?

Múlt századi „istenné tevő” parasztágy (Velemér, Cserépmadár szállás)
(Varga Géza: „A magyarság jelképei”
Budapest, 1999. 30. old.)

Valószínű azért, mert a **nászágy** a fogantatás, a születés, pihenés által való újjá születés, betegségből felépülés (mintegy újjászületés), örök életre való újjá születés életoltára. Minden jegyespár menyegzőjére a **Huluppu**⁶-ból készült életfakasztó oltárt jelképezi. Nimród életoltárát, melyet Tündér Ilonával kötött frigyükre önmaga készített, amint az énlakai múzeumban található nászágy is példázza. Énlakán 2009-ben az első rovástáborunk alkalmával láttam a falu-múzeumban egy nagyon szépen kifaragott nászágyat, amit minden bizonnyal a vőlegény készített menyasszonyának. Az **életfa**, a **csodaszarvas** és a **jegyespár alakja** volt belefaragva. Bizonyára népszokások is fűződtek hozzá gazdagon. Nimród fiai napjainkig betartották ősapjuk hagyományát, miszerint maguk faragják ki jegyesük számára a nászágy oltárát.

Tűzszentély

A tűzszentély ősidőkben a hajlék, az otthon központi helyét foglalta el. Biztonságot jelentett az otthon védelmében. Napjainkban is, a házi tűzhely az életet biztosítja.

A rovás eF jele elsősorban **tűz** jelkép, **tűzmag**, **tűzfészek**, a **Napban székelő tűzet** jeleníti meg a családi fészek otthonában is. Így tágul ki a haza, otthon, hon, fogalmán keresztül a Haza, Hon, Föld kerekesség, Világkerekesség, Kerek e Világra (értsük ezalatt a Világmindenséget), és vissza, egészen a családi tűzfészekig. „*Leírhatatlan érzés volt megpillantani Magyarországot az úrból!*” – emlékezett vissza 35 évvel ezelőtti úrutazására Farkas Bertalan, az első magyar úrhajós az évforduló alkalmából rendezett ünnepségen a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen.”

(http://mandarchiv.hu/cikk/4178/Leirhatatlan_erzes_volt_meglatni_Magyarorszagot_az_urbol)

A fészket idéző csigavonal jelentése azonosul a körkereszt fogalmával: a középpontból kifelé, a Világkerekességig, és kintről befelé, a középpont felé.

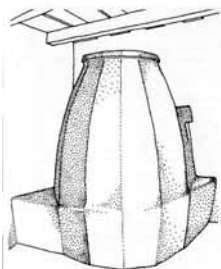
Föld,
fészek,
tűzfészek

fészek
darázs-fészek,
csigaház, otthon)

A tűzszentélyek is ezt a kerekességet jelképezték, a tökéletességet, a hiánytalan kerek egészet, ugyanakkor az oltalmat is az isteni kerekesség, teljesség ölen.

Itt látható néhány, a kerek templomokra, vagy hagyományos templomokra emlékeztető, tűzszentély:

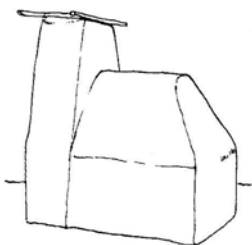

Boglya vagy banyakemence
Hajdúbagos (Sabján 1988. nyomán)

(Pap Gábor: Jó pásztorok hagyatéka. Pódium Műhely Egyesület
– Magányos Kiadó Debrecen 1993. 89. old.)

Árpád-kori kerek templom, Kallósd
(Marosi 1975. nyomán)

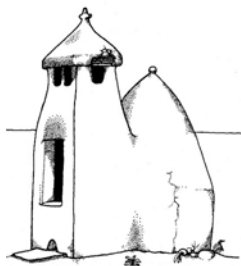

Külső kemence „tűzszentély”
Móricgát (Kunkovács 1975. nyomán)

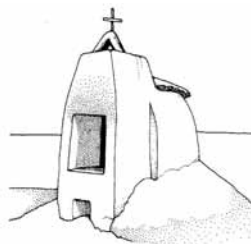

Külső kemence „tűzszentély”
Bezsenyidülő Kiskunság
(Kunkovács 1975. nyomán)

(Pap Gábor: U.o. 91. old.)

Külső kemence „tűzszentély”
Kunmadaras környéke
(Sabján 1988. nyomán)

Udvari kemence „tűzszentély” Nagyiván (Sabján 1988. nyomán) a kemencével kapcsolatos tevékenységek egyik jellegzetes műszava, a „varizsálás” (a párás gondozása, kikotrása), a fűtésnek is, a sütésnek is kulcsfontosságú mozzanatára utal, és közvetlen hangalaki megfelelője „varázsolás” szavunknak.

(Pap Gábor: U.o. 91-92. old.)

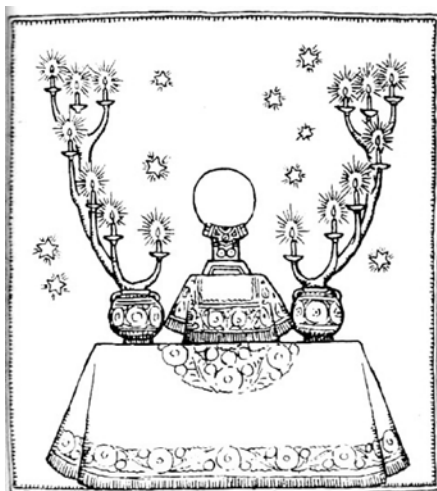
Asztal

Magyar Adorján⁷, a karácsonyi regölés részletes ismertetésével az asztalt szentélyként mutatja be. A regösök, a téli napforduló megünneplésével az ősi hitregénket szertartásosan adják elő. A vezetőjük, aki a Csodaszarvast idézi meg öltözetében, a szertartás végeztével leveszi fejről az agancskoronát és a házi oltárra helyezi ezekkel a szavakkal:

„Aranytükör mellett asztalon álljanak,
Amíg sötétség tart: világosítsanak.

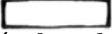

Az asztal ugyanis őseinknél egyúttal a házi oltár is volt, majd későbbi időkben házi oltárként erre külön asztal szolgált, de természetesen nem minden őstörzsünkönél egyformán, mert például az avaroknál házi oltár volt a tűzhely, amelyen sütöttek-főztek is, és náluk is csak templomaikban, lakóházaikban későbbi időkben fejlődött ki külön tűzoltár.”

A magyar népek oltárait ekképpen állítja helyre Magyar Adorján:

Magyar Adorján: U.o. 127. old.

Véleményem szerint már a kezdetekkor létezett valami asztalszerűség (akár egy leterített „abrosz” - állatbőr, szőtt terítő, falap, kőlap), amin elköltötték, mert a tűzből forrón nem fogyaszthatták az ételmet. Úgy, hogy az asztal oltárként való alkalmazásának a tűzszentéllyel egy időben kellett léteznie. Már az egyiptomiak oltárként ábrázolták a gyékényt a rá helyezett áldozati kenyérral:

Egyiptomi *hotep* hieroglifa: ⁸ a gyékényre helyezett áldozati *kenyér* megegyezik a rovás EK jelével, mely szintén a földműveléssel, az áldott kenyér megteremtésével van összefüggésben. (Fontos, hogy hangrendben is megegyezik a *Kenyér* képjele az eK, Ke jelével.)

Napjainkban is a katolikus templomokban az Úr asztala oltár.

A bedagasztott kenyér ekképpen növekedik, amint megkel:

„Megszaporítja a Jóistenke.” Szokták mondani. Ebből nőtt ki az eN rovásbetű. A felszeletelt, becsomagolt kenyérré elfelejtünk keresztet vetni, mert az ünnepestélyes megszegés is elmarad a családi közös étkezéssel együtt. Amikor bedagasztják a kenyeret a házi kenyérsütéskor, kereszttel megáldják és kelni teszik. A kenyér kerek alakja, rajta az áldás keresztjével, íme az **első körkereszt!** Érdekes hagyomány fűződik az iránta való tisztelethez. Például: „*Ne tedd a kenyeret fordítva az asztalra, mert szegénységet hoz a családra!*”⁹ Vagy: „Hátára soha, sehol ne fordítsd sem egészben, sem részben, az egész nagy országnak leselkedő rosszát jelenté, gyászt, vést.”⁹ Mert a Kenyéren éppen a körkereszt áldása jelzi, nemcsak a családi fészekkel, hanem a Haza, sőt a Világkerekséggel való azonoságát is.

Tehát az Áldott Kenyér a körkereszt jelképében az egész Ország-Világot is jelképezi éppúgy, mint a Szent Korona. A kenyérral nem szabad tiszteletlenül bánni, mert úgy elutasítjuk Isten áldását, ami visszafejlődéssel, hanyatlással jár:

Hova tették régen a kenyeret kelni? A **nászagyra, mint az első életoltárra, mert a kenyér az áldás legfőbb életjelképe, a gyermekáldást és az élethez szükséges minden áldást beleértve.**

Amikor megkelt a kenyér, bevetik a kemencébe. De mielőtt bevetik, keresztet rajzolnak rá, megáldják. A **második körkereszt. A második életoltár a tűzszentély.** Láthattuk, hogy vannak vidékek, ahol tornyosan építik, templom alakúra a kinti kemencéket. A házi tűzhely a Napban székelő tűz jelképe a családban, mely fényével és melegével éltet. Jelképe szintén a **körkereszt.**

⊕ Benne sül meg az áldott kenyér **áldozat**-ként jelképezve az életünkkel és emberi küldetésünkkel járó áldozatot is. Utána a **harmadik életoltárra** kerül, a **családi asztalra**, most már áldomás-ként, ahol a családfő megáldja a kenyeret úgy, hogy keresztet rajzol rá: ⊕ **a harmadik körkereszt,** és ünnepestélyesen megszegi, hálát adva a Teremtőnek. Kidében például a családfő ezt szokta mondani, amikor a kereszttel megáldja a kenyeret és megszegi: „*Istenem, áld meg és szaporítsd meg, mint a hét árpakenyeret megszaportottad a pusztában!*” (Ezért az adatért köszönet Veres András tanár úrnak Désen.). Vajon az Úr Jézus hogy áldotta meg a kenyeret?

Életünk legfőbb jelképe az Áldott Kenyér, összeköti a három életoltárt **áldás, áldozat és áldomásképpen,** mert az áldástól az áldomásig, az égi mennyegzőig csak úgy juthatunk el, ha vállaljuk a „**tűzkeresztiséget**”, a küldetésünkkel járó **áldozatot** is. Másképp nincs értelme az életünknek.

Így részesülhetünk mi is mindenképpen Jézus áldozatából. Ha mindannyian viseljük a magunk keresztjét, vállalva az étellel járó **áldozatokat** is, egyesülünk Jézussal az Ő kereszt-áldozatában, és az áldomásában is az Oltáriszentségben, az Újszövetség vérszerződésében. Az áldást az Áldott adja, de azért áldozatot kell hozni, kemény kitarató munkával, melynek beteljesülésével áldást mondunk az Úrnak és megüljük az áldomást. Népünk ezt így mondja egyszerűen: „*Segíts magadon, mert Isten is megsegít.*” Prohászka Ottokár¹⁰ ezt így fogalmazta meg: „*Az áldozat: veszteség nagyobb nyereségért, leszállás felemelkedésért, elborulás nagyobb fény kialakulásáért.*”

Az Áldott Kenyér jelképezi a család összetartozását is. Őrizzük meg ezt a szép hagyományt, ragaszkodjunk hozzá, ahogy népünk megőrizte vallástól függetlenül nemzedékről-nemzedékre.

A család (apa, anya gyermekek), nagycsalád (nagyszülők, nagynénik, nagybácsik, unokatestvérek), nemzetség, törzs, nemzet társadalmi rendszernek az egységét is jelképezi a FÉSZEK ☉ és a FÖLD ⊗ ⊕, a családi otthon házi tűzfészkének középpontjából kiáradva a felsorolt társadalmi közösségek rétegein keresztül a Földkerekség-Világkerekség felé és onnan visszafelé. Otthon, Haza nélkül gyökértelenül és hontalanul nagyon nehezen tud megélni az ember. Ezért fontos minden időben megőrizni a védelmet nyújtó Hazát és nemzetet, mert akkor a családunk és otthonunk is biztonságban van. Ezt is jelképezi a Kenyér és rajta a körkereszt áldása.

Napjaink magyarjai ráéreztek népi hagyományainkból erre a titokra. Ugyanis a Nemzet Kenyere ugyanazt a szerepet tölti be, mint a koronázáskor a királydomb. Amint az ósanyák kovásza élteti a nemzedékeket, hasonlóképpen az idegen földbe temetett atyafiaknak sírjára az anyák, nagyanék sírjáról vitt anyaföld nyújtja a békés nyugodalmat. A Haza földje, mely a koronázáshoz szükséges királydombot is alkotja tulajdonképpen. A Haza földje, melyben az Áldott Kenyérhez szükséges búza is megterem. A Nemzet Kenyeréhez szükséges búzát a Szent Korona Országának egész területéről igyekeznek összegyűjteni, amelyhez a kovász is nem kisebb gonddal van begyűjtve. Ilyenkor, a csodás kenyérszaporításhoz hasonlóan, sokkal több búza marad meg a kelletténél, amit aztán jótékonyági céllal osztanak tovább.

A Szent Koronához hasonlóan is ábrázolják a Nemzet Kenyerét, a nemzeti szalaggal átkötve, kereszt alakban a Kenyér kör alakjával a Szent Korona körkereszt alakját idézi:

(<http://www.godollofitness.hu/blog/>)

Még van egy fontos eleme a Szent Koronának, mely összeköti az Áldott Kenyér jelrendszerével, mégpedig az *áldás*, melybe bele értendő az *áldozat* keserű pohara és az *áldomás* kelyhének jutalma.

Magyar Adorján¹¹ kétségtelenül rámutat:

„... A magyar korona legbelső része eredetileg sima aranycsésze volt. Úgy a pántok, mint a diadém is csak később forrasztatott rája. E sima csészealakú korona azonban még ősi, kereszténység előtti korból származott.

A magyar korona belső csészealakú részéről áll még a Meyer-féle lexikonban (Meyers Lexikon. Leipzig-Wien. 1897. 'Stephanskronen' cikk alatt), hogy 'Goldblechhaube', ami magyarul annyi, mint 'aranybádogsapka'. Ezt az említett lexikon kétségtelenül régebbi adat alapján írja így, mert ezen aranybádogsapka jelenleg a koronában már nincsen benne, mivel amikor Ferenc József koronázásakor a koronát belül a koronázandó-király fejéhez, belealkalmazott béléssel előre hozzáalakították, akkor az aranycsészet belőle az osztrákok kivették és aranyszövetből való sapkával pótolták, ami ma is benne van, amint ez a koronáról készült fényképeken is világosan látható. Ismeretes, hogy a királyi vagy császári koronák belső, sapkaalakú része mindig piros bársonyból való.

Ha tehát a magyar koronába csak ennek ellenére aranyszövetsapkát tettek ez azért történt, hogy a csere föl ne tűnjön. Hogy aztán a kivett aranycsészével mi lett, hogy az hova került, senki sem tudja, amiből az következik, hogy ellop-ták. Amely lopás pedig úgy lehet, nem is az aranyérték miatt történt, hanem azért, mert voltak, akik a koronát kezelvén, észrevették annak kereszténység előtti ősmagyar eredetét. Talán volt belsejében valamely ősi rovásírásos fölirat vagy valamely más jel is, azt pedig igen jól tudjuk, hogy az osztrák uralomnak mindenütt voltak kémjei, ez uralom pedig mindig és mindenütt igyekezett minden olyat eltüntetni, megsemmisíteni, ami a magyarság nemzeti büszkeségét, öntudatosságát emelhetné.”

Magyar Adorjánnak azt a feltevését, miszerint az aranycsésze is a Szent Korona fő tartozéka volt, igazolja a hun aranykorona szerkezete, amelyen az aranycsésze jól látható, rajta a Turulmadárral.

Alcsu dengi hun korona Kr.e. első évezredből

Áttekintés

Az Áldott Kenyér, az anyai fészek ölében kicsirázó élet, az otthon, Hon, Haza, Ország, Ország-Világ

-áldás, áldozat, áldomás
 -életoltárok: nászágy, tűzszentély, családi asztal
 -vérszerződés, grál kehely, királyi kehely, Szent Korona

} Királyi küldetés=személyes küldetés
 Kiállni a tűzkeresztséget, a 3 próbát, a 7 próbát, a 9 próbát, a 12 próbát ha kell, a keserű poharat fenéig kell üríteni, hogy részesei legyünk a mennyei áldomásból

Ez az igazi Grál: URA és ÖRE a Világkereségnek.

Ellentéte a közismert Grál fogalmának, és ellentéte minden olyan törekvésnek, mely a teremtett világ uralására és kihasználására irányul.

(„Grál kehely – királyi kehely” címen Friedrich Klárának Budapesten, 2012-ben megjelent könyvéért köszönet a szerzőnek.)

Tudnivaló, hogy a Grál történetekkel saját érdekből, hatalomra törekvésből sokan vissza is éltek. Véleményem szerint azok nem ismerték eredeti jelentését.

Ugyanis éppen ellenkezőleg, a Grálnak a Szent Koronához hasonlóan az a lényege, - hogy a teremtett világmindenség, jelképes értelemben a Világ ura és őreként (oltalmazójaként) nagy felelősséggel ruházza fel az Isten által kiválasztott személyt, aki teljes valóságában vállalja küldetését az ezzel járó áldozatokkal is, akár fenéig ürítve a keserű poharat ha kell, - nem pedig a hatalomszerzés mások felett.

„Az Áldott Kenyér”-rel kapcsolatban láthattuk, hogy csak úgy van értelme az életünknek, ha **vállaljuk a „tűzkeresztséget”, a küldetésünkkel járó áldozatot** is. A GRÁL-ba bele értendő a „keserű pohár” is. Ez a mi vérszerződésünk Jézussal, amit mindannyiunknak Hozzá hasonlóan fenéig kell üríteniünk. Ez a nemzeteinkre is érvényes.

„A Teremtő Úr úgy rendelte, hogy a keserű poharat FENÉKIG kell inni! – a Nemzetnek, hogy megújulhasson.” (Csepregi Ferenc 2005. január 16.-n nekem írt leveléből.)

Egyénekre lebontva is, mindenkinek a maga személyében királyi küldetése van. A maga áldozatával együtt, királyi módon vállalja Istentől rábízott küldetését.

A mesebeli hősökhöz hasonlóan ki kell állnunk a „három próbát”, „hét próbát”, „kilenc próbát”, „tizenkét próbát” is ha kell, ami nem könnyű, de ha Isten segítségével sikerül teljesítenünk a Tőle kapott küldetésünket, amiért megszülettünk, akkor nem éltünk hiába. A népeknek is megvan a Teremtőtől kapott küldetésük. A magyaroknak az a sors, vagy küldetés adatott, hogy Jézus Urunkkal együtt fenéig ürítsék a keserű poharat a megfeszítésig, és Vele együtt részesüljenek a feltámadásban is. Melyik népnek van még ilyen, Jézus születésének csodájára váró és azzal beteljesült őshite, mely szerint szenvedéstörténete is azonosuljon Jézus Urunk világmegváltó feladatával? Felmerülhet bennünk a kérdés, hogy ha a magát „választott népnek” nevezők megkapták az őskinyilatkoztatást Jézus Urunk születésére vonatkozóan, akit Dávid családjából származtatnak, akkor miért nem ismerték fel, és miért nem ismerik el ma sem, sőt üldözték, megfeszítették, és ma is üldözik a követőit? Holott a napkeleti bölcsek várták, felismerték és hódoltak előtte?

Egyik különbség a mai kereszténység és őshitünk között:

A kereszténység szerint: szenvedni kell, a szenvedést túrni, ami a bűneinkért van ránk mérve, vagy mások bűneiért engesztelésül. – céltalan beletörődés.

Őshitünk szerint: Személyes küldetésünkkel járó áldozatként vállalni a szenvedést, hogy beteljesüljön Isten szándéka általunk. – örömmel teljesített, tudatos, cselekvő, célravezető áldozatvállalás. Ez a mi vérszerződésünk Jézus urunkkal: **áldásunk, áldozatunk, áldomásunk**, a „keserű poharunk”, a GRÁL-unk, a királyi küldetésünk.

Vannak vélemények, miszerint egyes emberek találnak ki és olvasnak bele a rovasbetűkbe bizonyos jelképeket. Felületes ismeretekkel ilyesmi is előfordulhat. Ha a rovasjeleket, mint ősképeket összevetjük nyelvünk és néphagyományaink jelrendszerével és egységet fedezünk fel, akkor jó úton járunk. Akkor pedig rájövünk, hogy azt a teremtett világgal összhangban működő egységes rendszert nem tudják egyénenként kitalálni, csak felismerni és rácsodálkozni. Külön-külön, apró felismerésekből áll össze a teljes kép. A Csodaszarvas nyomában, a Turul-madár vezetésével, a magyar írásunk segítségével sikerül némiképp nyomon követnünk a nyelvünkben és néphagyományainkban megőrzött őshitünk, őstörténetünk kibontakozását az őskinyilatkoztatástól a beteljesülésig. Némiképp, mert ősi szellemi örökségünk kimeríthetetlenül gazdag. Az őskinyilatkoztatás beteljesülésekként élte át Nimród népe Jézus Urunk születését, tanítását, szövetségét és azóta további küldetését. Közös őshitünk egyesíthet minden magyart, amint annyi évezreden keresztül nyilvánvaló volt. A történelem viharai sok hamissággal lepték el és fedték be őstörténelmünk és őshitünk emlékét, de alapjaiban nem tudták befolyásolni, mert azt híven megőrizte a teremtett világ egységes rendjét tükröző jelrendszerünk, amely a Szent Korona által születik újjá és lép be az életünkbe.

Jegyzetek

1. Forrai Sándor: *A magyar rovásírás elsajátítása*. A szerző kiadása Budapest 1995. *Küskarácsontól sülester estig...*Múzsák Budapest, 1983.
Az írás bölcsője és a magyar rovásírás. Gödöllő 1988.
Az ősi magyar rovásírás az ókortól napjainkig. Lakitelek 1994.
2. Ősi rend. Ősképek a nevelésben. Például: <http://egyszervolt.hu/vers/kerekito.html>
3. Ősi rend. Ősképek a lélektanban. Például: <http://www.bukarestiradio.ro/2016/03/16/szimbolumterapia-1-resz/> Hegyi Johanna, jelkép, pszichoterapeuta, Romániai Relaxációs és Szimbólumterápiás Egyesület elnöke.
4. Kövi Pál: *„Erdélyi lakoma”* Kriterion Könyvkiadó Bukarest 1980.
„Az otthon fészek melege. Anyám kovásza” 259. old.
5. Molnár V. József: *„Ég és föld ölelésében. Tanulmányok a gyermekvilágról.”* 16. old. Örökség Könyvműhely 1998.
6. A Nippurban talált eredetmondánk története. Badiny Jós Ferenc:
„Igaz történetünk vezérfonala Árpádig” 1996. 241. old.
7. Magyar Adorján: *„A Csodaszarvas”* 1948-1955. 126. old. Kiadta A Magyar Adorján Baráti Kör 1997 Budapest.
8. Hoppál M. Jankovics M. Szemedám GY. *Jelképtár* Helikon Kiadó negyedik kiadás. 113. old.
9. *„Dobogó. Mitikus Magyar Történelem”*. 2009 VIII. évfolyamában a 11. old.
10. Daczó Árpád: *„Csíksomlyó ragyogása”* Pallas Akadémia Kiadó Csíkszereda 2010. 133. old.
11. Magyar Adorján U.o. 238 – 239 – 240 – 241 old.